

Ett roande avsteg från allvaret i Mellanlanda

■ URICEHAMN

Allt var förvisso inte tungt och allvarsamt under den första dagen av miljökonferensen Mellanlanda. Harald Lillehöök drog ner mängder av skratrsalvor.

När man relativt noggrant studerade programmet fann man bland första dagens 14 programpunkter en som avvek från det gängse, där man hela tiden höll sig till alter-nativa energislåg, energiförödor, vindkraft, klimat, hållbar utveckling och liknande.

Det som föll ur ramen var Harald Lillehööks anförande "Fossila bränslen; en framtida nödvändighet".

Hur skulle han få ihop det-

ta? Det visade sig ganska omgående att denna Harald Lillehöök, en nästan färdigutbildad gymnasielärare och ordförande i Sigtunas villaägareförening, var precis tvärt emot alla miljö- och energiexperter. Likaså var han emot alla kommunister, miljöpartister och veganer, och han ansåg att det var ett förtärligt daltande med isbjörnar.

Han visade en bild på en sot liten isbjörnsunge vid namn Knut. En gullig liten sak. Men nästa bild var på en vuxen, kanske 800 kilo tung, isbjörnsbjörna som stod vid en vak.

Enligt Harald stod han vid kvarlevorna av en mopedkande polarforskare.

Skall ni åka moped i Arktis så se till att mopeden är trimmad, rådde Lillehöök, ty en isbjörn kan springa i 40 kilometer i timmen.

Han hade räknat ut att 500 personer dödats och ättis upp av isbjörnar under tiden från Kristi födelse.

– Det är lika många som grundskolebarnen i Uricehamn, hävdade han. Ni får välja mellan att ha grundskolebarnen eller isbjörnar-na kvar.

Denne roande man utgick ifrån att alla människor är idioter, tills motsatsen bevisats. Han delade upp befolkningen i begärade, obegärade och malajer.

Till de obegärade räknade han in bland andra alla politiker, och malajerna var grönna ungdomar, kommunister, veganer och miljöpartister som gick med nedhasade byxor som visade halva arschlet och som knappast kunde ståva till två och vatten, än mindre till schampoo och som dessutom klarar sig

som om de hade en trisslott i skrevet.

Men vindkraften då, den måste väl vara bra?

Ingalunda, om man skall tro på Lillehöök.

– Vindkraftverken suger in fåglarna i propellrarna. Fåg-larna dör och faller till marken där de ligger och ruttnar, vilket får till följd att grundvattnet blir förgiftat.

Som ni nog kan förstå drog denne Harald ner mängder med skratrsalvor, när audiotriet fick klart för sig att detta inslag inte på något sätt vara allvarligt menat, snarare en roande paus under en i övrigt allvarsam dag.

Ett verklighetsbaserat allas för denne bessenvisser är Erik Rolfhamre.

Bernt Carlsson
bernt.carlsson@ut.se • 0321-262 15

RELATERAD FÖR SVENSKA IDRIE

Vad tyckte du om Mellanlanda?

Bernt

Enghardt, Köllingared:

– Det har absolut varit en lyckad konferens. Den har

varit skräm-

mande, främst genom meteorolog Par Holmbergs varning för klimatkatastrofen. Intressant var det också, företrädesvis när det gällde småskalig vattenkraft.

Lovisa

Johansson, Kvännå:

– Det har varit en bra konferens tycker jag framför allt när

det gäller information om olika former av energi, som sol, vind och vatten.

Sven-Olov

Larsson, Köllingared:

– Det var en bra konferens. Det alla bästa var nog dragning-

arna om småskalig vattenkraft, samt förstås om andra hållbara energikalor som sol och vind

Helena

Johansson, Bittarna:

– En konferens av det här slaget är lyckad när man träffar

man entusiast-ter inom landsbygdsutvecklingen och man riktigt suger i sig energi. Allra bäst tycker jag det har varit att höra som solceller och ett annatunda sätt att bygga vindkraft- verk.

